

Autor: Miquel Seuma Guardia
Tutora: Eloísa Lorente Catalán

OBJECTIUS

- Comprovar si amb l'aplicació d'aquesta proposta d'intervenció la motivació dels alumnes incrementa envers les classes realitzades anteriorment en Educació Física
- Comprovar si disposant de més autonomia dins la classe pels alumnes, major és la motivació
- Comprovar si disposant de major relació interpersonal satisfactòria dins les sessions, major és la motivació

MARC TEÒRIC

La **motivació** influeix en l'**aprenentatge**:

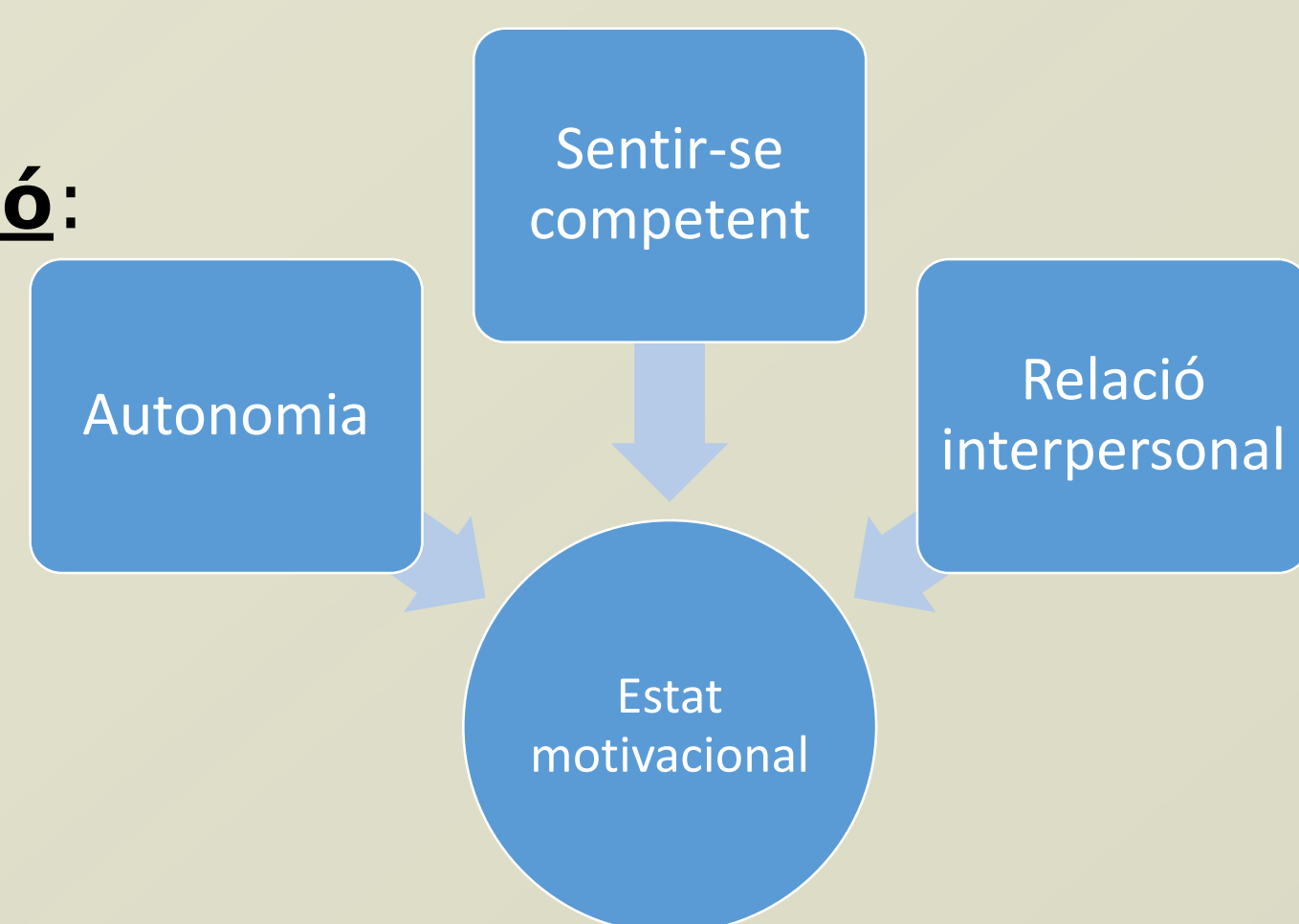
- Persona quan està motivada s'implica més en la tasca
- Motivació implica participar de forma activa en el procés d'E-A
- Motivació és el factor determinant en la participació mantinguda en classes d'EF

La motivació més potent és la **intrínseca** associada a un aprenentatge **profund** o **d'assoliment**.

Teoria de l'autodeterminació:

(Ryan i Deci, 2000)

3 necessitats bàsiques afecten l'estat de motivació de la persona.

Reptes cooperatius

Activitats físiques cooperatives d'objectiu quantificable, en el qual el grup ha de resoldre un determinat problema de solució múltiple, adaptant les seves accions a les característiques individuals de tots i cadascun dels participants (Velázquez, 2013)

MÈTODE INVESTIGACIÓ-ACCIÓ

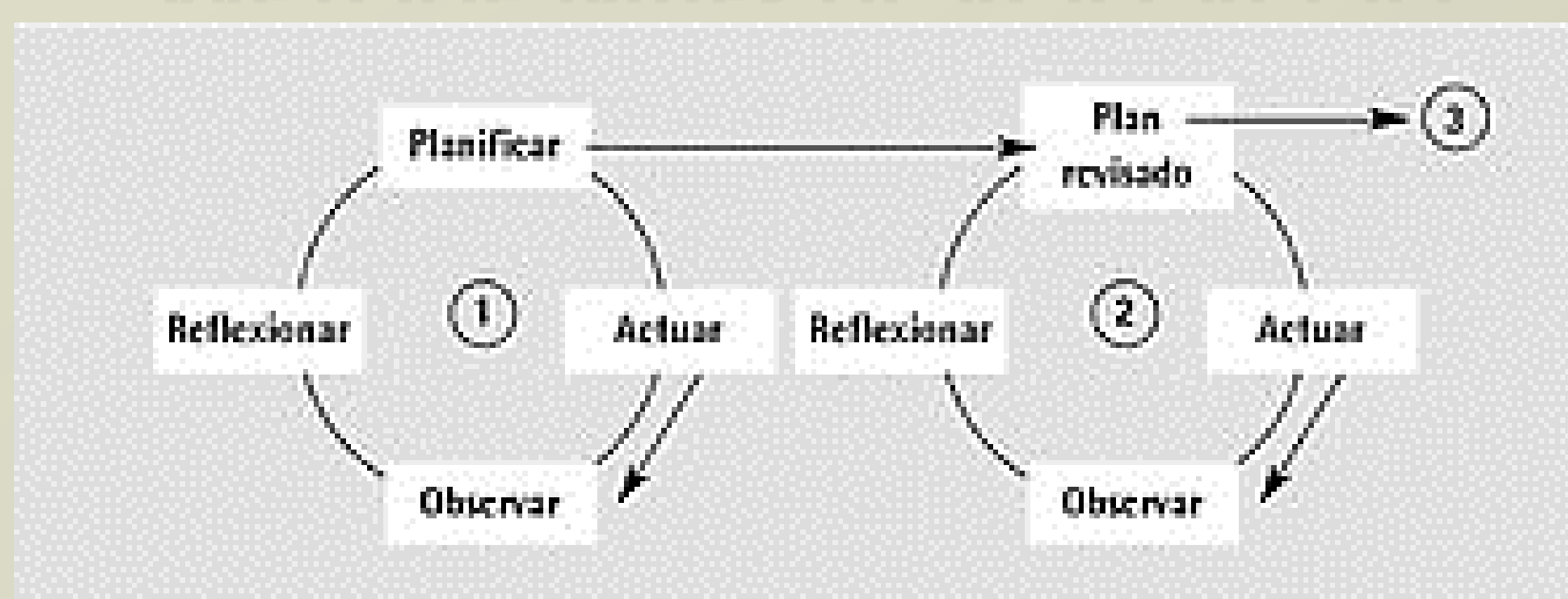
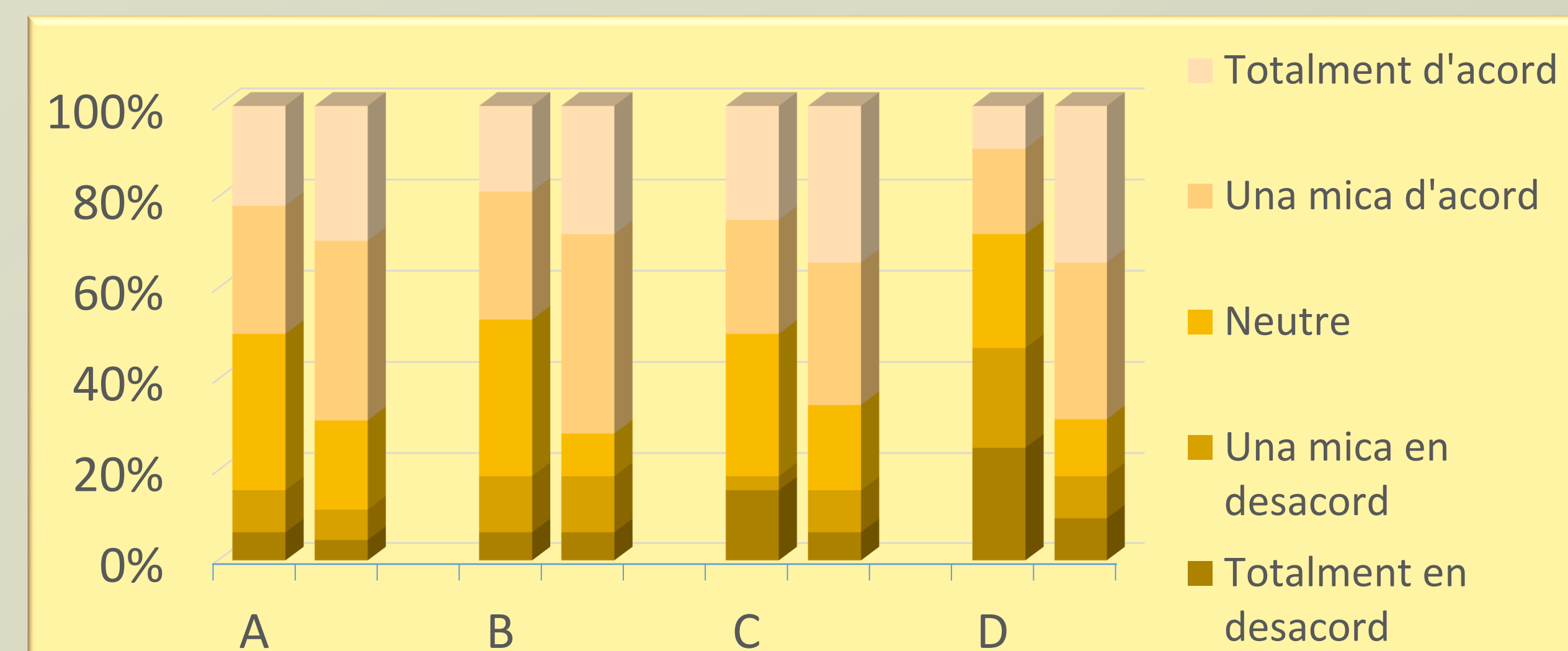

Figura 1. Espiral de cicles de la investigació-acció.
Extreta de Latorre (2003, p. 32)

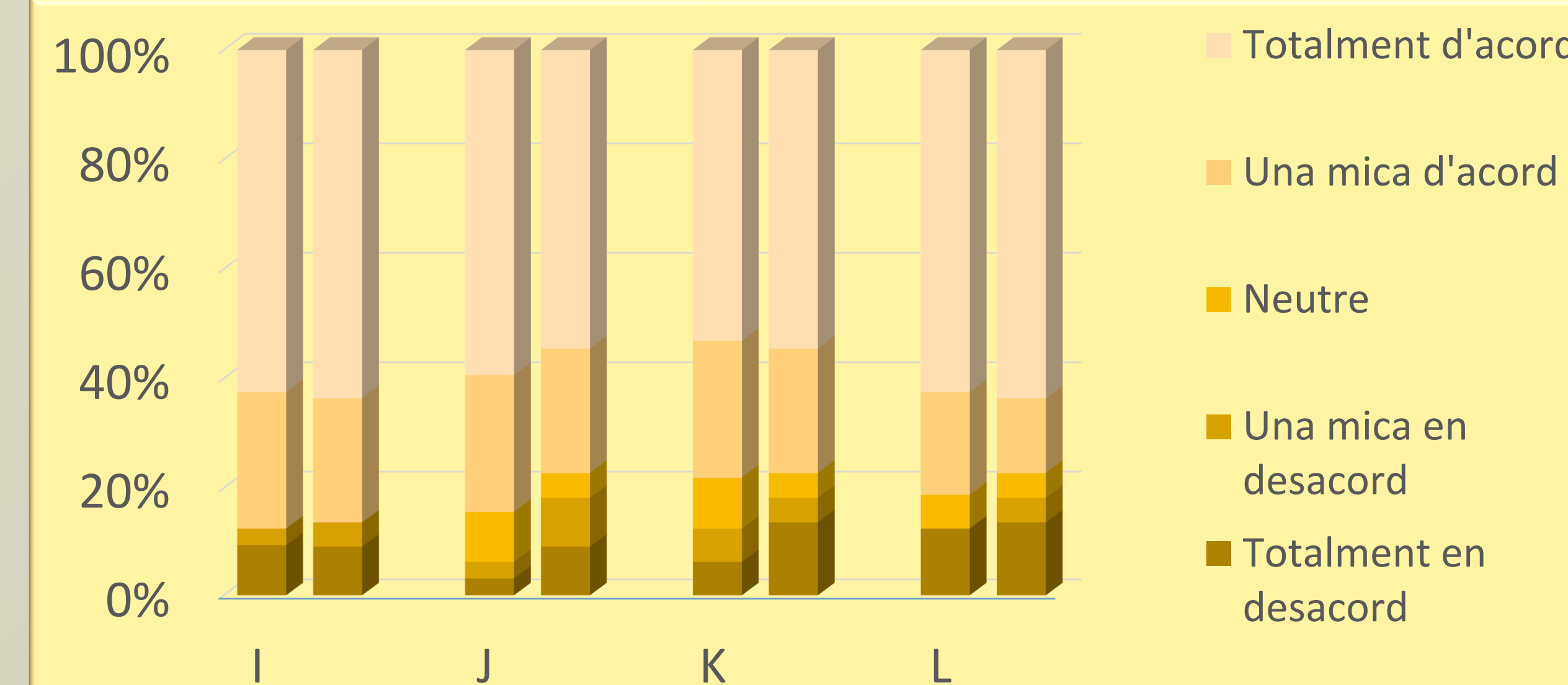
PROPOSTA INTERVENCIÓ

- *Participants* - 100 alumnes de quatre línies (A, B, C, D) de 4t ESO d'un centre de Lleida
- *Intervenció*
  - **Introducció** (Sessions 1 i 2): Presentació de la UD. Sessions proposades pel professor.
  - **Producció** (Sessions 3 i 4): Alumnes distribuïts per grups. Cada grup treball autònom i crea el seu propi repte cooperatiu.
  - **Aplicació** (Sessions 5 a 9): Cada grup aplica el seu repte a la resta de grups al llarg d'una sessió. Hi ha dos rols "professor" i "alumne / participant". Després de cada sessió recompte de punts assolits.
  - **Aprofundiment** (Sessions 10 i 11): Llibertat d'elecció per continuar desenvolupant algun dels reptes que el grup no hagués estat capaç d'assolir.
- *Recollida informació* – mitjançant **Enquestes** (pre i post), **Observació** i **Produccions**

RESULTATS

Gràfic 3. Comparació entre enquesta prèvia (primera columna) i enquesta posterior (segona columna) sobre les diferents afirmacions relacionades amb l'autonomia.

Gràfic 5. Comparació entre enquesta prèvia (primera columna) i enquesta posterior (segona columna) sobre les diferents afirmacions relacionades amb les relacions amb els altres.

- ❖ 91% alumnes s'han sentit més motivats al llarg de la proposta d'intervenció que en les classes anteriors. (en gran mesura degut a l'increment de percepció d'autonomia).
- ❖ Major participació alumnes, sobretot en el rol com a participants
- ❖ En rol creadors i professors no es veia reflectit l'augment de motivació

DISCUSSIÓ I CONCLUSIONS

- ❑ L'**increment de la percepció d'autonomia** per part de l'alumnat està directament relacionat amb l'**increment de la motivació** d'aquests. (Hofferber et al., 2014)
- ❑ Aquest increment en la dotació d'autonomia ha de ser controlat i adaptat a les capacitats dels alumnes tenint en compte l'experiència prèvia i que ha de tractar-se d'un **procés gradual** (Lorente, 2008).
- ❑ El treball mitjançant **reptes cooperatius** ha afavorit que es mantingués una **relació interpersonal positiva**, la qual cosa també ha influït en l'**augment de la motivació**.
- ❑ S'ha de dotar als alumnes de referències per tal que puguin desenvolupar ells mateixos els seus propis reptes cooperatius, per això és important que el professor realitzi una primera introducció llarga en el temps, o que al llarg del curs en cada unitat didàctica hi destini una o dues sessions.
- ❑ En aquesta experiència s'han introduït diversos aspectes complementaris (vídeos, etc.) que han desviat esforços i atenció del que realment era l'aspecte principal. Hem de **tenir clar que és necessari** i centrar-nos únicament en allò.

FUTURES EXPERIÈNCIES

- Importància del **rol del professor** tant com a dinamitzador de les primeres sessions, així com també com a punt de suport i guia.
- Major presència de diàleg professor-alumnes, sobretot en la part final de la sessió (**Reflexió**).
- En la recollida d'informació utilitzar una **escala** (1 a 10) per a que els alumnes **valorin la motivació** i poder comparar amb dades més exactes.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- Hofferber, N., Eckes, A. i Wilde, M. (2014). Effects of Autonomy Suportive vs. Controlling Teachers' Behaviour on Students' Achievements. *European Journal of Educational Research*, 3(4), 177-184.
- Latorre, A. (2003). *La investigación-acción: Conocer y cambiar la práctica educativa*. Barcelona: Editorial Graó.
- Lorente, E. (2008). Estimular la responsabilidad y la iniciativa: Autogestión en Educación Física. *Apunts: Educación Física y Deportes*, 92, 26–34.
- Ryan, R. i Deci, E. L. (2000). La Teoría de la Autodeterminación y la Facilitación de la Motivación Intrínseca, el Desarrollo Social, y el Bienestar. *American Psychologist*, 55(1), 68–78.
- Velázquez, C. (2013). *Análisis de la implementación del aprendizaje cooperativo durante la escolarización obligatoria en el área de Educación Física*. (Tesis doctoral). Universidad de Valladolid, Facultad de educación y trabajo social, España.